

Kuukiri

Nr. 4 (113) Aprill 2003
Tellijatel hind 3 krooni

Sõnumeid

Uusna alustas arengukavaga

26. märtsi õhtul täitus OÜ "Leik" saal, Uusna rahva kooskaimise koht, pilgeni. Arutati küla senist käekäiku, puudusi ja valitsevaid ohte ning kavandati plaane edasiseks. Rõõmustav oli näha hulgaliselt kokku tulnud noori – tähendab, nad pole küla saatuse suhtes ükskõiksed.

Sissejuhatava sõnaga esines valla volikogu esimees Leemet Lõo. Seejärel asus tööd juhtima Saareküla vanem Kadri Vollmann, kel värske teave käepärast võtta arengukava koostamise koolituselt.

Edasiseks aruteluks jaotuti laudkondadesse, kus asuti kirja panema küla plusse, miinuseid, võimalusi ja ohte.

Külavanem Lea Peips tegi ettepaneku edaspidiseks tööks moodustada toimikond.

9. aprillil koguneski arengukava toimikond. Arutelu oli põhjanev ja kutsus esile põhimõttelisi vaidlusi. Lõpetati siiski ühisplattvormiga.

Kaarel Kumer

Viieseks

30. märtsil kogunesid Viljandi Pensionäride Liidu liikmed Viiratsi Kool-

● Pärast sissejuhatavat sõnavõttu asus volikogu esimees Leemet Lõo keset töögruppe vaatleja kohale.
KAAREL KUMERI foto

Huvikeskuse saali. Ansambel "Kanarbik" tähistas viiendat sünnipäeva.

Naisansambel tegutseb Viiratsi rahvamaja juures. Juhendab Mare Kilk. "Kanarbik" on sisustanud mitmeid pensionäride liidu korraldatud pühapäevaseid pärestlõunaid.

Ansambli sünnipäevakontserdi juhatas sisse sõnakunstnik Elle Eha-Are. Edasi hakkasid kõlama kaunid laulud. Meloodiad kutsusid kaasa ümisema. Laulude vaheajal kõlas meeli liigutav viiulimuusika Olaf Salu esituses.

Üle tunni kestnud kontsert lõppes lillesülemite ja suure tordi kinkimisega ansamblile. Mõnus pärestlõuna jätkus jalakeerutusega.

On tore, et lauluhuvi on koondanud inimesi sellisesse tublisse kollektiivi, nagu seda on ansambel "Kanarbik".

Kaarel Kumer

Viiratsi lastelaager tuleb taas!

Sel aastal toimub Viiratsi lastelaager 9.–20. juunini. Registreerimine algab 2. maist ja kestab kuu lõpuni Viiratsi rahvamajas.

Oma olemuselt on tegemist päevalaagriga, kuhu kutsutakse nelikümne 7–14-aastaselt Viiratsi last. Sisustatakse laste vaba aega tööpäevadel kella 10–16.

Päev on jagatud kahte ossa: esimeses on tööpe ja teises, üle päeva vaheldumisi kultuuri- või spordiprogramm. Päevas on kaks toidukorda: hommiku- ja õhtusöök. 16. ja 17. juunil toimuv asüüvapäevalaagris on loomulikult söömist rohkem.

Laagri hinnaks ühe lapse kohta tuleb maksta 150 krooni. See on pool söögiraha maksumusest. Ülejäänud kulud katab Viiratsi Vallavalitsus.

Kontaktisik Viiratsi rahvamajas on laagri kasvataja ja korraldaja Maire Paju. Infot saab telefonidel 94 307 või 053 429 902.

Maire Paju

Avab galerii

Pühapäeval, 4. mail kell 14 avab Merike Mitt Uusnas Raabel oma kodutalus galerii.

Maret Lina

● "Kanarbikku" õnnitleb viiendal sünnipäeval pensionäride liidu esinaine Leida Leieur.
KAAREL KUMERI foto

VOLIKOGUS 27. märtsil

Heakord ja varisemisohhtlikud hooned

Ülevaate vallavalitsuse tegevuskavast heakorra tagamisel ja varisemisohhtlike hoonete likvideerimisel andis nõunik Mati Tamberg. Ta nimetas üldist pilti halvaks ja eelmise aastaga võrreldes pole paranemist märgata. Ometi on seda probleemi arutatud vallavalitsuses ja volikogus ning infolehes valgustatud. Vallavalitsus on suhtunud ettevõtetesse ja talunikesse inimlikult. Möödunud aastal ei tehtud ettekirjutusi probleemsete hoonete omanikele seetõttu, et muidu ei oleks nad saanud taotleda SA-PARD-i toetust.

On ka ilusaid objekte, kasvõi näiteks Ivar Seidla turismitalu või siis kinnistud Valmas ja Jõekülas. Samas lähedal asub lagunenu väetiseküün või sissekukkunud kuur.

Enam ei piirduta suulise hoiatusega. Vallavalitsus teeb silma riivava ehitise omanikule ettekirjutuse. Antakse tähtsust, mille jooksul on omanik kohustatud objekti korrastama.

Kõige hullemas seisus on Vasara küla. Tenga elamu on kohutav oma ülake välja visatud olmeprahiga.

Abivallavanem Sulev Kannimäe ütles, et valla eelarves on haljastuseks ette nähtud 175 000 krooni (sellest põhiosa läheb Viiratsi aleviku tarvis). Vallal on hallata neli hektarit selliseid pindu, mis vajavad suvel 7–8 korda niitmist. Peale selle on veel alad, mida tuleb kaks korda niita (tiikide ümbrus, Väluste–Mustla tee äär).

12 protsenti heakorra rahadest kulub prügi äraveoks: et lahti saada kevadel tekkinud koristusjäätikutest ja kokku korjata kodumasinad.

Vallavanem Väino Luik luges üles lähituleviku plaanid, millega tehakse algust kohe. Neist põletavaim on karuputke hävitamine. Sellega hakatakse võitlema kohe, kui esimesed taimed tärkavad. Siis oleks vaja labidaga juur läbi lõigata. Tõhusaim tõrje viis on niitmine. Keemiat appi ei võeta.

Vallavanem kutsus kõiki vallakodanikke järgima ühisaktsiooni, et tüütut vaenlast nõrgendada.

Kalliks ettevõtmiseks läheb Viiratsi tiikide korrastamine. Kaunite veekogude ümbrus ei sobi kuidagi kokku Viiratsi eralautade korrastusega. Lisaks neile hakatakse ettekirjutusi tegema kõikide valla territooriumil paiknevate lagunenu hoonete omanikele.

Lähiajal paigaldatakse kaks uut bussootepaviljoni. Need tulevad Kuudesse ja Tusti.

Vald veterinaari pilgu läbi

Olukorrast rääkis valla veterinaararst Tõnu Haugas.

Kui vanasti pidi valla veterinaar ainult taude ohjes pidama, siis nüüd on palju kohustusi juurde tulnud. Need on seotud igasuguste toiduainete tootmise ja töötlemise kehtestatud normidega (tapamajade kontroll).

Valla veterinaararstil lasub kontroll

ülevalt poolt tulevate seaduste üle. Meetmeid on palju, mõned teevad tänu eluvõorasusele lausa nalja. Samal ajal väheneb loomade arv.

2002. aastal vähenes veiste arv Viljandi maakonnas 3000 pea võrra. Sigade arvukus on läbi aegade kõige madalam.

Tuberkuloosiuurimuste põhjal võib öelda, et Viiratsi vallas on 1900 veist, neist 900 lehma. Piima tootvaid ettevõtteid on eelmise aasta 25 asemel veel 13. Muid loomapidamisega seotud objekte on 82.

Suurimaks probleemiks peab valla veterinaararst loomade matmispaiga puudumist. Hädasti oleks vaja üht sellist kohta Viiratsi ja teist Tännassilma poole.

Teiseks suureks tööloiguks on nakushaiguste uurimine, mida tasustatakse ka riigi poolt. 2002. aastal ei registreeritud meie vallas ühtki marutaudi juhtu, 2001. aastal oli üks Vana-Võidus. Metsateelt leitud surnud loomi labor uurima ei hakka, sest see maksab väga palju.

Möödunud aastal vaksineeriti vallas 850 koera ja kassi. See on toimunud põhiliselt muudele väljakutsetele, näiteks lehmade juurde minnes. Süstitud on ka neid loomi, keda loomaarst juba aastaid teab. Ülejäänud loomaomanikud peaksid ikka ise hea seisma selle eest, et vaksineerimised saaksid teostatud.

Tööloik, mis on täiesti lahendamata, on hulkuvad loomad. Kontroll nende üle on pandud kohalike omavalitsuste peale. Samas on probleem reguleerimata. Isolaatorile on esitatud sellised nõuded (peavad olema aedik, puurid; looma tuleb kinni hoida vähemalt kaks nädalat jne.), mida lihtsalt pole võimalik täita. Samal ajal ei saa inimesed külades liikuda, sest koerad on lahti.

Valla veterinaararsti Tõnu Haugas osalemine volikogu töös oli tingitud sellest, et eespool räägitud probleemid olid lahendamata. Valma ja vallaarst peaksid nüüd saama edaspidise pideva koostöö, olgugi et läbi volikogu.

Lasteaedade teeninduspiirkonnad

Lasteaedade teeninduspiirkonnad kehtestati koolieelse lasteasutuse seadusest lähtuvalt. Nii teenindab Viiratsi lasteaed Viiratsi aleviku, Vardja, Kibe-, Ruudi-, Vasara ja Mäeltküla lapsi. Vana-Võidu lasteaed on Verilaske, Kuude- ja Vana-Võidu küla laste tarvis. Kõige väiksema laste arvuga Uusna lasteaed hõlmab kõige laiemat piirkonda. Sinna kuuluvad Uusna, Tusti, Saare, Tännassilma, Vanavälja, Tõnu, Jõe, Valma, Mähma, Surva, Loime, Rebaste ja Ridaküla.

Palgad

Põhikooli- ja gümnaasiumiseadust ning vabariigi valitsuse määrust õpetajate ametijärkudest aluseks võttes kehtestas volikogu Viiratsi valla koolide õpetajate palkade alamäärad.

Palgaastmestik kinnitati ka vallavalitsuse töötajate kohta.

Määrati audiitor

Tuginedes Viiratsi valla põhimäärusele ja läbi arutanud auditorfirmade esitatud kirjalikud pakkumised, otsustas volikogu määrata valla 2002. aasta eelarve täitmise aruande audiitoriks OÜ "Infora".

Elamurajooni detailplaneering

Et Viiratsi asub niivõrd soodsas kohas (linna vahetu lähedus, kaunis maastik, vaade linnale), siis on arusaadav huvi rajada kodu meie valla keskusesse.

Nii ongi avaldatud soovi kruntide saamiseks Viiratsi alevikku. Vallas on iga elanik teretunud. Vallavalitsus kaalus mõtet pakkuda elamurajooni laienemise välja kuue hektari suuruses osas Väluste teest vasakule. See jagatakse kruntideks, rajatakse teed ja kommuni-katsioonivõrgud.

Oma auto kasutamise tasu

Revisjonikomisjon tutvus isiklike sõiduautode ametisõitudeks kasutamise ja kulude hüvitamisega.

Volikogu pidi otsustama, kas seadustada tagantjärele volikogu esimehele makstud isikliku sõiduauto kasutamise kompensatsioon.

Revideerimise akti tutvustas komisjoni esimees Leo Üle, kes nentis, et järelduste tegemine polnud lihtne. Nimelt on volikogu esimehele Leemet Lõole makstud isikliku auto töösõitudeks kasutamise eest 1000 krooni kompensatsiooni kuus.

Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse paragrahv 22 (volikogu pädevus) punkti 21 järgi kuulub volikogu ainupädevusse volikogu esimehele hüvitise määramine.

Viiratsis töötab volikogu esimees täiskohaga ja talle laieneb avaliku teenistuse seadus. Vallavanem Väino Luik ütles, et sõidukompensatsiooni maksmiseks oli põhimõtteline kokkulepe, kuid kirjalikult seda ei fikseeritud.

Leo Üle viitas haldusõigusrikkumise seadustikule, mille järgi toimitakse sellises olukorras erandiga – selle tagantjärele kehtestamine ei paneks kellelegi kohustusi ega kitsendaks kellegi õigusi. Et lähtuda tuleb tegelikkusest ja olukorrast, siis tagantjärele seadustamine ei tekitaks vastuolu.

Volikogu otsustas 11 poolt- ja 4 vastuhäälega hüvitada volikogu esimehele isikliku sõiduauto teenistussõitudeks kasutamine 1000 krooni kalendrikuus.

Otsus loetakse jõustunuks tagasiulatavalt vastavalt aluseks võetud vabariigi valitsuse määrustele.

Vallavalitsusele seati kohustus välja töötada ühtne kord sõiduautode teenistussõitudeks kasutamisel ja kooskõlastatult majandus- ja eelarvekomisjoniga esitada maikuu vallavolikogu istungile seisukoha võtmiseks.

Lapsevanem ei maksa

Seni kehtis kord, mille kohaselt lapse huviringides osalemise eest maksis lapsevanem vallahale 50 krooni kuus. Alates 1. septembrist seda tasu enam ei maksta. (Järg 5. lk.)

MEIE MAA JA RAHVAS

Eestimaal ringi liikudes näeme, mida pärast iseseisvuse saavutamist on korda saadetud. Vaatamisest on vähe, küsime rahvalt, kuidas käsi käib?

Meie riik on seni teinud vähe selleks, et peatada maa ja maaelu hävingut. Põllud umbrohtuvad, sest maa pole veel saanud täielikult rahva omandiks. See, mida tehakse rahva heaks, peaks olema ka näha ja rahvas maal peaks tundma selle üle rõõmu. Paraku seda pole.

Meie senised kaheksa põllumajandusministrit pole täie tõsidusega võtnud Eesti rahvale maade tagastamist – seda kõige tähtsamat ja otsest kohust põllumajanduse taastamiseks ning arendamiseks. Kes neist on võtnud vaevaks tõsta valitsuse tasemel üles talude taastamise ja uustalude rajamise sellisel määral, et rahvas oleks rahul?

Maarahvalt võeti talumaad vägivaldselt 23. juulil 1940 okupatsiooniga ja nende tagastamine rahvale ei tohiks olla seotud suurte kulutustega. Riik oleks pidanud võtma tagastamisega seotud kulud enda kanda. Selline oleks olnud asjade loomulik käik ja seda maarahvas ka ootas.

Viha tekitab tõsiasia, et riik on nõus maad müüma välismaalastele – seda maad, mille nimel eesti talupoeg on pidanud raskeid võitlusi isamaa ja rahva allesjäämise nimel!

See minister, kes ei mõista Eesti ajalugu ega hooli rahva kõige kallimast põhivarast, ei tohi astuda juhiks. Rahvas on vastu – see on meie maa ja seda tahetakse oma valdusse. Maarahvas ootab maa õiglast kättesaamist.

Tõstatan siinkohal üles ühe varju jäänud, õigemini jäetud maa tagastamise seisukoha, mis rahva hinges valusalt kipitab ega anna rahu. Pole saladus, et meie riik on omandanud seoses uue maareformiga üsna ebaõiglasel teel paljude endiste talude maid ja metsa. Tegemist on nende endiste omanikega, kes omandireformi käigus ei ilmunud välja. Eesti ajal olid mees ja naine üks, võrdsed abielus kirikuseaduste alusel. Kui omandireformi käigus ei tulnud välja peremehe (omaniku) veresugulasi, tulnuks arvestada ka abikaasa järglaste veresugulust. Nii mees kui naine

elasid ja korraldasid läbi raskuste ühiselt talupidamist. Siin on probleem, milles tugev eetilisel õige iva sees ja mida Lääne-Euroopas on võetud arvesse.

Meie riigi valitsus peaks küsimuse taas võtma läbivaatamisele: kellele peaks kuuluma võõrandamata talumaa, kas omanikest abikaasade veresugulastele või riigile? Maaelus on seni olemasoleva reformi alusel vähe edasi liigutud ja seegi valus lugu tuleks veel nüüd ära lahendada oma rahva kasuks. Küllalt on neid eestlasi nii linnades kui külates, kes on nõus asuma maal looma talu ja üles kasvatama lapsi. Maarahvast sõltuvad meie riigi edasimineku ning rahva identiteeti ja tulevik.

Olen üks neist, kes koos oma abikaasa, laste, kolleegide ja tuttavatega on toetanud proua Aino Järvesoo ettepanekut, et hakataks lastele maksma 1000 krooni kuus. Samas aga ütlen, et see pole veel väljapääs. Rahva arv suureneks loomulikult sel teel, kui maal loodaks talude taastamisega kindel materiaalne baas, sest meie praegustes oludes on lapsi kõige parem kasvatada just maal taluperedes (kindlasti 3 – 5 ja rohkem last).

Euroopa Liitu astudes peavad olema rahva heaolu arvestades lahendatud ka kõik õiguslikud maaelu puudutavad probleemid. Kaugel pole sügis, mil rahvas ütleb oma sõna. Probleem puudutab tõsiselt meie maad, maade tagastamist ja talurahva rahulolu külates. Valetada siin enam ei saa, seda nõuab eetika.

Kellelegi pole saladuseks, et meie tänane maarahvas elab näruselt. Hooned vajavad parandamist või taastamist. Pole töökohti, elatakse sageli peost suhu, sest teenimisvõimalused on kasiinad või puuduvad üldse.

Kuidas saab maainimene toime tulla? Mis kasu on maast, mida ta ei suuda harida? Hing on nii kinni pigistatud, et võtab karjuma.

Osa inimesi maal aga lausa looderdab; juuakse rohkem kui kunagi varem; kultuurielu on kohati allpool arvustust. Sellest vaikitakse. Paljudel maainimestel, eriti meestel, ka noorukitel, puudub stiimul, mille nimel elada või kuidas

oma lootusetult räbalat elu korraldada. Vohavad vargus ja kuritegevus.

Olukord pole parem ka linnades. Ajalehed, raadio ja televisioon kajastavad õudseid elupilte. "Kas tõesti sellist Eestit lootsime ja soovisime?" küsib nüüd maainimene, ja tal on õigus.

Inimesed pole rahul. Elatustase pole normaalne, ehkki meedias jutustatakse vastupidist – nagu vene ajal blufiti suure kodumaa hiigelsaavutustega. Millist palka teenib maainimene? See summa on narrist narrim.

Opetajana maad elades näen, kuidas maalapsed lähevad raisku ja seda mitte üksnes Viljandi- või Raplamaal, kus sageli käin; kus asuvad mu juured.

Teismelised noorukid kolavad suve läbi ringi, muutudes õhtuti eriti agressiivseks. Suitsetatakse, juuakse kangemaid jooke, purustatakse hooneid, kus ei elata. Noored liiguvad kampades, ülitsetakse, varastatakse, et saada joomaraha. Puudumine koolitundidest on muutunud endastmõistetavaks, kool jäetakse pooleli, lahkutakse kodudest, kus valitseb vaesus ning pätitatakse silmnähtavalt noorukieas. Huligaan-seid kalduvusi sisendatakse järjest korralikesse lastesse ja noortesse, kes kartuse pärast oma elu nimel astuvad kurjuse teele. Kõik saab alguse kasvõi lumepallide ja kivide loopimisest õhtutundidel rahulike kodude akendesse. Nii algabki kuritegevus ja noor on selleks suuteline: suits ette ja pudelile põhi peale, aga ise ei teagi, miks nii tegi ja mis ees ootab. Kuni kõik on hilja.

Inimesed ütlevad, et neil pole ei tööd ega ka raha. Seega ei saa tänapäeval kodustes oludes kasvatada oma lapsi töö vaimus. Aga Eestimaa hukkub, kui maaelu tõsiprobleeme ei suudeta peatselt lahendada.

Maarahvale on vaja odavat pangalaenu (0,5–1–2% aastas) 10–15 aasta peale, et talud üles ehitada ning inventari, loomi, viljaseemet ja muud vajalikku suretseda. SAPARD-i laen praegust olukorda ei lahenda. See toetab mõnda üksikut jõukat.

Rahvas toetas siiralt Res Publicat, sest kõik lootused on pandud uutele noortele juhtidele. Vana mõtteviis ei vii Eesti elu edasi.

Kaleph Jõulu
5. aprillil 2003

VIIRATSI TIIGID

Viimasel ajal on taas hakatud rääkima kaunistest Viiratsi tiikidest. Vallavalitsus on eelarvesse planeerinud raha nende kordategemiseks.

Tiikide kaunidusest räägib foto poole sajandi tagusest ajast. See pärineb Aino-Floreida Karu erakogust.

Mis see on?

Kas mineviku mälestus?

Või tuleviku unistus?

Tiigil on palkidest parv!

Parvel on luigeloss ja lossipark!

Luigepere ehavalgel

seab pead tiiva alla unele!

See oli Viiratsi 50 aastat tagasi.

"Me ei taha olla, ei ole vaikiv, ununev lehekülj aegade raamatus!"

Nii kirjutas Anna Haava "Nõmmelilledes" sada aastat tagasi. Kuidas mõtleme meie praegu: kas luikedest või momendi maailmapoliitikast?

Aino-Floreida Karu

● Ühine supisöömine värskes õhus on pärast väsitavat töötegemist erilisel kosutav.

Külaelanike optimism väljendus talgutel

12. aprillil toimusid talgud Tusti pargis. Korrastustöödel osales 59 inimest. Neid oli tulnud Tánassilmast, Uusnast, Viiratsist, kõige enam aga Tustist. Ilmataatki oli jätkuvalt tegijate poolel.

Et Tusti park on inventeeritud looduslik vääriselupaik, siis oli kohal ka metsanõunik Rudolf Toss, kes jagas õpetussõnu ja tutvustavat kirjandust.

Nägusamaks sai ka Tusti paisjärve ujumiskoht, mille kujundamisel kasutati tekkinud tüvepuitu.

Kutsun inimesi üles neid looduslikult kauneid kohti, mis asuvad keskele elamist või piirnevad sellega, aktiivsemalt korrastama. See on ju investeering, mis tõstab otseselt elukohta väärtust. Kaunis korrastatud paik toidab silma ja hinge vaatamata sellele, kelle omanduses ta on. Paljudel juhtudel me oleme peremehed-omanikud, mitte head peremehed-omanikud oma varale ja ümbritsevale.

Neil, kes on pidevalt osalenud talgutöödel, kulub raha arsti juures käimiseks vähem – nii et otsest kasu talgutööst on veelgi enam.

Kalle Riitmuru,
Tusti küla vanem

Tusti küla pidas külakoosoleku

16. märtsil toimus Kõrgemäe turismitalus Tusti küla koosolek. Lahke pererahvas võrastas 40 tustilast. Külalisteks olid vallavolikogu esimees Leemet Loo ja Saareküla vanem Kadri Vollmann.

Pärast sissejuhatavaid õpetussõnu jaotuti töögruppidesse ning selgitati välja külaelu enim mõjutavad tegurid: sisemised tugevused, välised võimalused, ohud ja nõrkused.

Töö tulemus näitas, et Tusti küla rahvas on tulevikuks optimistlikult meelestatud. Pahupoolele jäävad tulev tee, keskkonna reostatus ja elektrivoolu kõikumine. Plussideks märgiti noorte inimeste olemasolu külas, looduslikult kaunist ümbrust ja seda, et kõigis taludes elavad inimesed sees.

Kalle Riitmuru

● Üheks Tusti küla plussiks pidasid kohalikud kodukohta kaunist ümbrust. Vaade Tánassilma jõeale Tusti sillalt.

MARET LINA fotod

Õnnitleme eakaid sünnipäevalapsi!

Aprillis

16. Marie Pille	72
17. Hilma Koval	82
18. Ella Larm	78
18. Eimi Kanep	71
19. Laine-Heljo Leiaru	75
19. Hilja Võikar	74
21. Toivo Taevoo	70
22. Maimu Siibak	78
22. Leida Vanaus	75
24. Malle Vallik	65
25. Sinaida Pärna	93
25. Linda Aru	80
25. Raida Zökova	80
25. Rein Ölluk	65
26. Alfred Rebane	80
26. Eha-Rutt Kurm	70
27. Anastasia Hingla	80
27. Ida Lainas	76
29. Niina Saar	75
29. Ülo Maiste	72
30. Juhan Naar	84
30. Erna Mankin	76

Mais

1. Aleksandra Jatsenko	85
1. Mai Kesa	72
1. Voldemar Palover	72
1. Hilja Hunt	70
3. Endel Sutt	76
4. Aleksander Kuslap	73
4. Valter Siilivask	71
5. Helgi Oidermaa	74
6. Elmar-Voldemar Aitsen	81
6. Sulvi Alamets	76
8. Maimu Pajor	74
8. Ilvi Ardlu	65
9. Hilda Kimmel	85
9. Salme Karu	78
10. Robert Kesa	76
10. Maimo-Rosalie Tahker	75
10. Lea Selberg	73
11. Vilma Köll	79
12. Emilie Tiisler	88
12. Aare Kase	65
14. Valdur Võikar	75
14. Heino Leevit	71
15. Maie Tihane	73
15. Levon Arutjunov	65
15. Maie Kallavus	65

Sündisid

Marika ja Andres Sepa perre Mähma külas sündis 28. veebruaril poeg **Andreas**.

Anneli Valgre perre Tánassilma külas sündis 28. veebruaril tütar **Lisell Valgre**.

Ene Epro ja Riho Lengi perre Viiratsis sündis 10. märtsil poeg **Henry Epro**.

Kätlin ja Martin Laseni perre Mäeltkülas sündis 12. märtsil tütar **Merily**.

Marili Lapi ja Priit Lorupi perre Valma külas sündis 1. aprillil poeg **Ranel Lorup**.

Monika Pärniku ja Marko Kuke perre Uusnast sündis 2. aprillil poeg **Carl-Alex Kukk**.

Ülle ja Frank Volker Kramer perre Vana-Võidus sündis 3. aprillil tütar **Marie**.

Eetika ei vaja kompenseerimist

Viimasel kahel volikogu istungil on arutatud põhjalikult makstavate hüvitiste ja kompensatsioonide küsimusi.

Kandideerides volikogusse, lähtusin ma põhimõtetest, et volikogu liige on kõigi valla kodanike huvide esindaja ning kaitsja. See on kohustus, mille kõik volikogu liikmed on võtnud vabatahtlikult. Volikogus vastuvõetud otsused peavad loomulikult olema vastavuses seadustega ning sotsiaalse õiglustundega.

Volikogu on organ, kes peab korraldama valla asjaajamist ja igapäevaelu probleeme. Nende hulka kuuluvad nii valla elu käsitlevad probleemid, aga ka vallavolikogu liikmete palgad, hüvitised ja soodustused.

"Avatud Viiratsi" on volikogu esimehele autokompensatsiooni maksmise poolt, seda aga tingimisel, et hüvitise suuruse ja tingimused määrab volikogu. See põhimõte oli kirjas ka "Avatud Viiratsi" esitatud eelnõus. Kahjuks häälitas koalitsioon üksmeelselt selle eelnõu maha ja võttis vastu otsuse, mis seadustab tagantjärele ebaseaduslikult makstud kompensatsiooni volikogu esimehele. Sellega loodi sisuliselt pretsedent igasuguste seaduserikkumiste tagantjärele vormistamiseks.

Kas see ongi õiglus ja kord? Sellisel juhul tekib tahes-tahtmata tunne, nagu oleksid otsustajad privilegeritudad kui neid valinud kodanikud.

Kõikidele elus tekkivatele probleemidele ei pruugi leida seaduses sätestatud regulatsiooni. Juhul, kui oleme sellises situatsioonis, peaksid tulema mängu meie tööspidamised – eetilisus ja õiglustunne.

Kaupo Kase
Valimisliit "Avatud Viiratsi"

Volikogus

(2. lk. järg)

Volikogu liige Roland Tulik esitas avalduse isikliku sõiduvahendi kasutamise eest kompensatsiooni taotlemiseks.

Valma inimesed kurdavad bussiliikluse(tuse) pärast. Pärast seda, kui liinil number 31 enam Valmat ei ole, pole külainimesel muud võimalust nädalavahetusel Viljandi saada, kui kolm kilomeetrit teeristi kõndida. See maa on küla keskele, aga inimesed elavad veel kolm kilomeetrit kaugemal!

Sulev Kannimäe ohkas südantlõhestavalt, kui edastas maavalitsuselt saadud informatsiooni: "Seadus ütleb (mida ma õigeks, mitte keegi õigeks ei pea!), et maakonna keskusesse peab inimene saama üks kord päevas, jalgsikäigutee pikkus võib olla sealjuures kolm kilomeetrit." Ja lohutuseks valmalastele, et maakonnas on viis sellist valda, kust hommikul ei saa Viljandisse tööle ja õhtul koju bussiga sõita.

Järgmisel volikogu istungil räägitakse AS EKSEKO 2003. aasta nägemusest ja lägakäitlusest, eelarve täitmise aruandest ja Viiratsi aleviku soojamajanduse perspektiividest.

Maret Lina

Sõnumeid

Esimese kolme kuuga sündis Viljandimaal 131 last

Tänavu esimeses kvartalis sündis Viljandimaal 131 last, neist 48 Viljandi linna kodanikku. Möödunud aastal sündis samal ajal maakonnas seitse last vähem.

Viljandi Maavalitsuse perekonnaseisuosakonna andmeil sündis tänavu jaanuaris lapsi 42, veebruaris 38 ja märtsis 51. Teiste hulgas pandi lastele nimeks ka Anora, Rinell, Trine Marie, Kenko ja Hasgeir-Egert.

Kolme esimese kuuga suri maakonnas 251 inimest. Möödunud aastal oli surnuid samal ajal 253.

Abielusid sõlmiti 22.

Sirje Tamm,
Viljandi Maavalitsuse
perekonnaseisuosakonna juhataja

Pensionärid sõidavad Lõuna-Eestisse

Selle aasta suvine reis viib eakad ja töövõimetuspensionärid 18. ja 19. juunil Põlva- ja Setumaale. Sõidetakse läbi Tartu Rāpinasse, kus tutvutakse paberivabrikuga ja mõisahoonega.

Järgnevalt ootavad vanausulistele külad Beresje ja Lüübnitsa, kus peetakse piknikuga puhkusepausi.

Seejärel külastatakse Vārskas Sanaatoriumi ja AS "Vārskas Vesi". Käiakse Setu Talurahvamuuseumis, kus saab tutvuda eelmiste sajandite setu taluarhitektuuriga. Kui aeg võimaldab, vaadatakse ka Ilumetsa meteoriidikraatreid.

Kaasa oleks vaja võtta võileivad, sest päev on väga pikk.

Kolmapäeval, 18. juunil kell 7 väljub buss Viiratsist ja 7.10 Vana-Võidust (Vasara külast väljasõidu aeg täpsustatakse pärast seda, kui rahvas on registreerunud).

Uusna, Tänassilma ja Valma piirkonna rahvas sõidab neljapäeval, 19. juunil. Välja sõidetakse Uusnast kell 7, Tänassilmast 7.10 ja Valmast 7.20.

Sõidukulu tuleb tasuda 70 krooni. Bussis enam pileтите tarvis raha juurde ei koguta.

Kirja panna saab piirkondade pensionäride ühenduste juures või Viiratsi Vallavalitsuse sotsiaaltöötajate toas telefonil 94 604.

Ülle Lepik

Kaks kohtumist

13. märtsil kohtusid Viiratsi Puuelega Inimeste Ühingu liikmed Koordil elava koduvalla poeetis ja kunstniku Monika Hindiga. Koosolemine kujunes soojaks ja südamlikuks.

● Vallasekretär Linda Subert jagas õiguslast nõu.

● Kunstnik ja luuletaja Monika Hint rääkis oma harrastustest.

KAAREL KUMERI fotod

Monika Hint rääkis loometöö kujunemisest ja arengust. Ta meenutas raskusi oma kodu rajamisel ja selle omanäoliseks kujundamisel. Ühingu liikmed lubasid külastada kunstniku kodutalu looduse õitseajal.

27. märtsil oli ühingul külas vallasekretär Linda Subert. Kõneaineks olid pärimisõiguslikud tehingud ja valla kehtestatud eeskirjad.

Kaarel Kumer,
VPÜ aseesimees

Kohvikuõhtu

25. aprillil kell 21 on Viiratsi Kool-Huvikeskuse saalis kohvikuõhtu. Külla tuleb tantsutrupp Järva-Jaanist ja tantsuks mängib ansambel "Kondor".

Pääsmehind on 50 krooni. Kirjapanek ja info telefonil 94 307.

Ees seisab rahvalaot

10. mail kella 12–17 korraldatakse Viiratsi lasteaia õues rahvalaot.

Oodatud on talutoodete, kalasaaduste, käsitöö ja taimedega kauplajad. Avatakse sektor ost-müük-vahetus. Lastelaot. Isetegevus.

Osavõtusoovist teatada Viiratsi rahvamajja telefonil 94 307.

Riina Orulaid

Maaliteraapia päästis hullumajast

Valla arengukava küsimustiku vastustest ei tulnud välja kõige tähtsam küsimus – tööpuudus.

Aasta eelarvest järeldeb, et toimetulekutoetust makstakse aasta jooksul välja 963 000 krooni. Ma ei tea küll täpset saajate arvu, kuid fakt on iseenesest kohutav.

Arengukava prioriteediks peaks olema selle töötute armee tööle rakendamise. Töökohtade loomine peaks olema vallaisade auvõlg töötuks jäänute ees. Tegemist on ju inimestega, kes uue Eesti tuultepöörises rataste vahele jäid. Neid tuleb ju inimlikult aidata!

Valla ametnikud on arukad ja võimekad mehed-naised. Oleks kena, kui valla töö hindamise aluseks oleks tööpuuduse likvideerimise protsent. Kõigile ei jätkunud meie ühisvara lammutamisel, mida poleks ju vaja olnudki, nootasid. Paljud pidid õnge ise otsima, kuid paraku kõik ei leia seda õnge ise üles. Viimane aeg on pead üheskoos tööle panna ja liikuda selles suunas.

Eeskujuga pole vaja kaugelt otsida. Hiiumaal leidsid valla eestvõttel tööd ligi 200 inimest plastmassitootmise tööstuses. Uskuge mind, keegi ei tule siis enam abiraha paluma. Võit oleks kahepoolne. Olen kindel, et ka valimistel osavõtu protsent läheks tõusuteed. Pole ju mõtet valida minnagi, kui tuleb hääl anda samadele meestele, kes asja tõsiselt ei võta ja järjest suuremat pirukat jahivad, endil kodutöö tegemata.

Inimene ei saa rahul olla, kui tal läheb järjest halvemini kui varem. See varakapitalistlik ühiskonnakord oli vale valik. Aga agaramatele see ju sobis! Nõrgemad oli vaja jalge alla tallata. Eesti läks ju põhimõtteliselt pooleks rikaste ja vaeste vahel.

Ühel kursuse kokkutulekul küsis üks meie hakkaja ettevõtja Raul Nämi: "Lae naku mulle 100 000 krooni, järgmisel nädalal toon tagasi!" Ta sai vastuseks: "Rikas ei anna ja vaesel ei ole!" Nii ka tööpoolest on.

Üks šokk teise järel

Minu esimeseks šokiks praeguses Eestis oli see, kui joogiveest ilma jäin. Kõik kolm naabertalu kasutasid Raabe puurkaevu vett. Laudad likvideeriti. Olin nõus vee eest maksma, kuid selle asemel sain uuel puurkaevu omanikult sõimata. Abi polnud kuskilt loota.

Teine šokk oli töökoha kaotamine. Ligi 100 lehmapidajat pidid oma lehmad ära sööma.

Tööstuses sain teada, et kuulun riskigrupi. Ma ei saa siamaale aru, mida see öieti tähendab.

Kui jõustus pensioniseadus, siis jõuetus aina kasvas. Üritasin nõelata valitsust. Annan selle kirja sisu kõigile lugeda. Kui vastuse saan, teavitan ka koduvalda.

MARET LINA foto

Kiri vabariigi valitsusele

Austatud uus vabariigi valitsus!

Sündisin 1947. aastal eestlasena. Olen parteitu. Kõrghariduse diplomi sain EPA-st. Olen sünnitanud ja kasvatanud kolm last. Olen pidevalt töötanud kuni 1999. aastani, koondamiseni. Pealtnäha täiesti tavaline Eesti naine-ema-vanaema, kuid minu jaoks küll nii ei ole. Eesti riigi jaoks pole ma mitte keegi, – vaid tülikas "riskigrupp" (noh nagu katsehiir: vaatame, kas jääb ellu, parem, kui otsad ära annaks).

Viimases Eesti valitsuse pensioniseaduses pole vahet, kas sul on üks või kolm last. Kes sellise seaduse suutis välja mõelda ja kinnitada? Ja nüüd (veel) on ju võimalik minna nn. eelpensionile, kuid siis ei tähenda mulle minu lapsed enam mitte midagi. Kaht SOODUSTUST ei laiene.

Miks peaksin minema eelpensionile ja lepima väiksema pensioniga elu lõpuni? Elan ju maal. Tööd ei ole. Invaliidsuspensionist võin vaid unistada, sest olen oma tervisest kaotanud vaid 20 protsenti.

Üks minu poeg tapeti Nõukogude armees 1987. aastal. Seda valu ei saa sõnadesse panna. Aastati riik aga neid Eestimaa poegi EI TUNNISTAGI! Kas meil oli siis valida? Saame ainult endale öelda, et sündisime valel ajal ja vales kohas.

Vaatamata sellele, et minust jääb maha kümme järeltulijat (praegu on kaheksa lapselast), maksumaksjat, ei ole mina MITTE KEEGI. Meie naaberriigid küll oma emadesse kui riskigrupi ei suhtu.

Peaksin vist Eesti naistele tegema üleskutse: ÄRGE SÜNNITAGE! Kui teil ei ole

lapselapsi, järeltulijaid – maksumaksjaid, olete vähemalt vanadekodus riigi poolt kindlustatud! Need pensionärid, kes on varem pensionile jäänud, on veidike eelistatumas olukorras, sest nad jõudsid vähemalt staa iaastaid koguda. Nüüd suurem osa rahvast, väiksemajalgalised, peavad ühe aasta eest mitu head aastat töötama. Kõik me oleme siiski inimesed ja meid on siin Eestimaal nii vähe – kõigest ühe suurlinna jagu.

Miks me oleme nii õelad? Eriti valitsus oma rahva vastu? Miks ma pean ütlema, et mul on kahju, et sünnitasin kolm last, ja kahju on, et valisin vale eriala; kahju, et sündisin valel ajal ja vales kohas. Aga Jumala tahte vastu ei saa, peab elama ikka täpselt nii kaua, kui antud on.

Pea ära elama ainult oma peenralapil kasvatatud toidust (kõik käitsitöö). Elektri, telefoni ja puude maksmiseks müün oma asju. Samas on kohutav kuulata, kui miljonid lendavad siia-sinna!

Kahju, et Eesti riigis ei väärtustata inimest – EMA. Jumala tahtel ei saa meie, "riskigrupi" inimesed kaks korda vanad olla.

Ootan uuel valitsuselt vastust kasvõi lohutuseks. Ja ärge lugege mulle olemasolevaid seadusi, vaid öelge, MILLAL need JULMAD seadused MUUDETAKSE? Tahaks loota, et see juhtuks veel meie, riskigrupi inimeste eluajal, mitte postuumselt.

"Vaata maailma" projekti kaudu sain endale e-posti aadressi, aga arvuti soetamine jääb vaid unistuseks.

Tean, et minusuguseid pole vähe. Kunagi kogus Krista Kiloet Nõukogude armees hukkunud poiste andmeid. Praegu on ta arvutatavasti parematel jahimaadel.

Lõpetuseks ütlen, et selline riik kaua ei kesta. Riiki peaksid juhtima arukad ja väärikad riigimehed.

Ootan vastust lugupidamisega ja valu-pisarais.

Eesti ema. Merikemitt@hotmail.com

Olen tänulik ostjaile

Et mitte hullumajja sattuda, avastasin enda jaoks maaliteraapia. Kui ma oma esimesed tööd 1999. aastal Viiratsi klubisse üles panin, ei osanud ma küll arvata, et viie aasta pärast on minu tööd terves maailmas laiali. Et pean ise müügiga tegelema, siis tean, et võin oma pilte leida Saksamaalt, Soomest, Inglismaalt, Austraaliast, Rootsist, Moskvast ja peaaegu kogu Eestist. Olen maalinud umbes tuhat pilti. Ma ei saa teha näitusi teemade järgi. Teen ju kõik müügiks ja nii palju, kui on ostjaid, on ka soove: ühele meri, teisele mets, kolmandale lilled, loomad... Müün praktiliselt raami hinnaga, saades vaevalt värviraha tagasi, kuid mul on hea meel, kui saan kellelegi rõõmu valmistada. Olen tänulik oma kudedele, kes ei lase mul hinge heita.

Selleks hooajaks avan galerii oma kodutalu õues 4. mail kell 14. Ootan sõpru, tuttavaid ja asjast huvitatuid. Kuna teid on nii palju, siis seekord loobusin kutsete saatmisest.

Kohtumiseni Uusna külas Raabe talus!

Merike Mitt

JAAN VIIGAND VEAB VIIRATSI SPORDIKÖIT

Vestlus Jaan Viigandiga leiab aset märtsi keskpaiku, mil kaks kuud on täis saanud spordijõusaali avamisest Viiratsi Algkooli keldrikorrusel. Spordimees räägib innustunult sisseseatud ruumidest ja kehakultuuri võimalusest. Ta kiidab vallavalitsust ja vallavolikogu, kes on andnud võimaluse lastel viie tunni jooksul igal õhtul Viiratsi alevikus siseruumis sporti teha ja aega viita.

Sisenen valgesse pikka koridori, mida ääristavad malelaudad. "Põhiliselt nad mängivad siin kabet, aga vahel ka malet. Kase Kalevi käest sain kolm lauda, ühe vallamajast lisaks. Näed, kui vahvalt saab siin simultaani maha pidada," on Jaan ise uhke.

Kogu vestlust saadab kõrvulukustav

● Viiratsi spordisaali meelisala on kahtlemata lauatennis.

lärm, mis teismeliste sporditegijate tegevuse juurde kuulub.

Küsin laste sõnakuulmise kohta. Jaan vastab: "Kuulavad küll! See on sedasi, et kui ulakust teeb, siis ärgu järgmine kord enam tulgu. Aga juba varsti on ta uuesti ukse taga ja küsib: "Onu Jaan, kas ma võin tulla, ma enam ei tee..."

Kui Jaan spordisaali uksi avama tuleb, siis inimesed juba ootavad ukse taga. Avatud on see poole viiest poole kümneni. Kuigi põhikülastajad on lapsed, käivad spordiveterani sõnul jõusaalis ka 35-aastased mehed. Kümnekond tütarlast on ka igal õhtul platsis.

Jaan lisab: "Kõige vanem on Karelson Jüri, kes on käinud, ja noorim 4-aastane. Vudis siin ümberringi. 35 minutit jooksis. Küsisin, kas puhkad ka. Tema vastas, et ei saa, siin saab joosta."

Meile tuleb kisades vastu kolm väiksemat poissi. Jaan käratab: "Aga miks sa karjud, räägi ometi vaiksemalt!" Uurin poistelt, kas nad käivad iga päev siin. Jaani käramisest vait jäänud poiste eest vastab saali isa ise: "Igal õhtul jah."

Püsimatu poiss osutub Egoniks. Kaks mõõduvat teismelist käivad samuti igal õhtul. Meeldivaima ala kohta vastatakse kõhklematult: "Pinks!" Kõik kolm kinnitavad, et on üliõnnelikud, et selline koht on Viiratsis, kus õhtul saab sportida.

Asutan end minekule, kui Egon kisab järele: "Aga miks sa siia tulid?" Üritan vastata, et teda vaatama, aga juba jõuab Jaan ette: "Tädi tuli vaatama, kui ulakas poiss sa oled. Ja et sa vahel sõna ei kuula."

Pärin, kas vahel mõni asi katki ka läheb? Jaan vastab: "Ikka. Pinksipalle läheb kõige rohkem. See pole mingi ime, kui ikka viiskümmend inimest siit läbi käib! Keskmiselt on 25–30 külastajat. Meil muidu vaatajaid pole – kõik panen

● Jaan Viigand. MARET LINA fotod

tegeme! Ise vaatan, et labida moodi tennisereketit kätte ei võetaks."

"Hädasti oleks seda ruumi vaja," viitab Jaan pooleli olevale ruumile, kus kaks poissi lauatennist mängivad, ja jätkab: "Seda on kiiresti vaja. Vaata, siin on tolmune. Nad mängivad, poolviimistletud põrandalt jääb jalatsite alla liiva, mis teistesse ruumidesse laiali kantakse. Tädi panendab, et liiva tassitakse sisse."

Pärin, mis ruumiks see tulevikus saab. Selgub, et seal saab olema raskejõustikusaal. Praegusest jõuruumist tuuakse riistad üle ja seal hakatakse koroonat mängima.

Lauatennis ja koroonat ongi kõige populaarsemad tegevusalad. Seda tunnistavad ka arvukad lapsed, kes juba pinksilaudade ääres palli taovad. Kella järgi aga saal alles avati.

Jaan viitab punasele ajanäitajale seinal: "Siia ostsin kella. Muidu käivad iga natukese aja pärast küsimas. Nemad võiksid siin järgmise päeva hommikuni olla. Poole kümne ajal tuleb lapsed koju ajada. Kaebavad siin juba. Näed, mul on siin kiri seinal, mille koolidirektor pani üles." See sisaldab käsku alaealised õhtul üheksast koju saata.

Küsin poistelt, kas nad on onu Jaaniga rahul. Järgneb haudvaikus. Tundub, et täielikuks rahuloluks jääb vajaka sellepärast, mida Jaan kähku nendib: "Onu on kuri ju. On ju? Vahel võtan kõrvast kinni, teen tuta-tuta..."

Lahkun ja mõtlen, millal saavad teiste külade lapsed onujaanide käest kõrvust sugeda, selle asemel et bussijaaamas aega viita.

Maret Lina

Koit ja Hämarik

Leidsin Su ootamatult kesk kullerkuppe. Ei, ma ei seganud Su üksiolemist. Kõhutasin suurel kivil ja jälgisin Sind läbi pajuokste.

Sa korjasid kullerkuppe, põimides neid pärjaks. Tuul mängles Su blondides juustes. Kujutlesin, kui siidised ja pehmed need võivad olla, põimudes mu kaela ümber ja kõditades põski.

Nüüd tõtsid Sa pilgu pilvedele ja naeratasid omaette. Mülline monaalikalik naeratus see oli – üheaegselt malbe, kõike lubav ja samas hoiatavalt uhke. Kui vaid näeks lähedalt Su silmi! Kas on nad sinised kui taevas, tumedad ja salapärased kui öö või hallid ja igatsevad? Mõtlesin omaette, et selline peab olema ka minu unelmate tüdruk. Ma ei julgenud Sulle läheneda, kartes kaotada Sind enda jaoks.

Nii, nüüd on Sul pärg valmis, Sa asetad selle juustele, minnes hüpeldes teeraja poole.

Katsun määratleda Sinu vanust, kuid saan peagi aru, et olen selles kaunis abitu. Ristin Sind mõttes oma Hämarikuks. Sirutan kivil kangeks jäänud jalgu ning lahkun oma unelmate niidult.

Sind igatsev Koit

*

On kevad looduses ja minus endas. Öhk heliseb linnulaulust, looduse pakatab võludest, kutsudes neid nauatima. Ootan Sind, et viiksid mu armastuse võlumaale. Kes oled Sa, mu romantiline prints, teistest erinev ja võimeline mu soove täitma? Kas leian ma kunagi Su sellisena, nagu ette kujutan?

Tule mu akna alla, laula või mängi pajupilli, kutsu mind toomede alla ööbikut kuulama, kuuvalgel paadiga sõitma ja veevoogudes näkuna lainel hõljuma. Vii mind teiste hulka jaanitulele ja külaküigele ning kutsu läbi udulooris heinamaa metsa rüppe sõnajalaõit otsima. Kui väga tahame, ehk näeme siis seal metshaldjaid ja murueide tütreid meie ümber tantsimas.

Kui tõuseb õrn tuulehoog, ulatab Hämarik Koidule käe ja esimesed päikesekiired sunnivad meid lahkuma...

Mu unistuste Prints, ilmuta ennast! Tunnen Su ära kasvõi sadade tavaliste, igavate ja asiste "mersuküttide" hulgast, kes pakuvad reise Kanaari saartele või Egiptuse püramiidide alla.

Ei igatse ma võõramaa saari, ei liivaluuteid, ei flamingosid. Paku mulle lihtsat kodumaist romantikat, mida ma nii väga vajan.

Sind ootama jäädes

Hämarik

Ilme Pett

Tänassilmas, 12. aprillil 2003

● Eemalt paistab vallamaja kena ja korras, kuid sajab vihmaga läbi ning katus vajab hädasti väljavahetamist. MARET LINA foto

● Tädi Kuuli soovitab ●

Pühade ajal sobib alati pakkuda pirukaid, kringleid ja muid küpsetisi. Mõned soovitused.

Kodupirukad (Valmast)

Taignaks 1 klaas piima, 25 g pärimi, 2 tl suhkrut, ½ tl. soola, 2–3 spl. toiduõli, 400–500 g jahu.

Täidiseks 500 g hakkliha (või kohupiima), seeni, kapsast, porgandeid, moosi – valida.

Rasvarõngad (Verilaskelt)

Taigna 1 klaas piima, 25 g pärimi, 1/2 tl. soola, 2 muna, 1 spl. suhkrut, 2 spl. sulavõid, 200–350 g jahu, maitseaineid.

Teha pehme saiaitaigen, panna presitud rõngad keema tulisesse toiduõlisse, hiljem puistata peale tuhksuhkrut.

Õhulised kringlid (Tänassilmast)

Ained: 2 muna, 2 spl. suhkrut, 300 g piima, 2 tl. kardemoni, 30 g pärimi, 1 tl. soola, 100 g võid, 0,9 l jahu, 1 munarebu, puisteks suhkrut.

Munad kloppida lahti, lisada leige piim, kardemon, pärm, sool; sõtkuda juurde jahu ja viimasena pehme või. Lasta veidi kerkida.

Taigna rullida õhemaks ja lõigata ribadeks, venitada 20 cm pikkuseks; kaks sellist riba pannakse kõrvu ja keerata keerud peale, seejärel tehakse kringliks (rõngaks), lastakse kerkida; määratakse munarebuga, puistatakse peale suhkrut.

MAIKUUS

Viiratsi rahvamajas

1. kell 14 pensionäride kevadpidu
10. kella 12–17 Viiratsi valla rahvalaual
15. kell 15 kevadpühade õppepäev
16. kell 19 disko
24. osavõtt Viljandimaa laulu- ja tantsupeost
- 29.–1. osavõtt hansapäevadest
31. osavõtt maakonna rahvamuusika päevast Holstres

Tänassilma rahvamajas

2. volbripäev
11. emadepäev
25. kevadpidu

Vanade külmkappide, pliitide, autovrakide jm. metallijätmete äraveoks saab infot telefonil 94 390 või vallamajast tuba 111.

Ostame kasvavat metsa ja metsaga kinnistuid. Pakkuda võib ka kaitsealuseid ja/või hüpoteegiga kinnistuid. Tel. 052 67 907.

Ostan Viiratsisse ühetoalise ahiküttega korteri. Info 94 541.

Ostan kolmetoalise korteri Viiratsis. Tel. 050 13 106.

Müüa mett. Tel. 25 116 või 051 45 873. Arro.

MÄLESTAME

Alide Licht

25. 09. 1914 – 27. 02. 2003
Viiratsi alevik

Heli Vinnal

5. 10. 1930 – 17. 03. 2003
Vana-Võidu

Albert Aru

20. 03. 1920 – 23. 03. 2003
Viiratsi

Edith Pukk

5. 08. 1916 – 24. 03. 2003
Uusna

Maimu Priidel

5. 06. 1948 – 6. 04. 2003
Viiratsi

Leida Kurvits

20. 03. 1923 – 11. 04. 2003
Uusna

Rein Jaanre

29. 12. 1937 – 13. 04. 2003
Tänassilma

Mati Kampus

7. 12. 1939 – 15. 04. 2003
Valma küla